

Brots de Pasqua

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El papa Francesc, en el darrer capítol de l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, té unes paraules especialment lluminoses en aquest tridu pasqual tan inèdit:

«La seva resurrecció [de Jesús] no és una cosa del passat; comporta una força de vida que ha penetrat el món. On sembla que tot ha mort, a tot arreu tornen a aparèixer els brots de la resurrecció. És una força imparabile. És veritat que moltes vegades sembla com si Déu no existís: veiem injustícies, maldats, indiferències i crueltats que no cedeixen. Però també és cert que enmig de la foscor sempre comença a brotar alguna cosa nova, que tard o d'hora produeix un fruit. [...] de fet l'ésser humà ha renascut moltes vegades del que semblava irreversible» (EG 276).

Estem submergits en un divendres de passió dur i, fins i tot, insuportable. La creu és especialment feixuga per a les persones que estan als hospitals soles i conscients que empitjoren; també per als seus familiars i amics que no els poden acompanyar; més encara per als qui moren sense l'escalf dels seus i el sosteniment dels sacraments de l'Església. Igualment porten una creu pesada els parents que ni poden acomiadar-se ni poden assistir a l'enterrament dels seus difunts. No estan menys atordides les persones malaltes que, a causa de la situació sanitària, veuen ajornats tractaments o intervencions que els són necessaris. Són molts més encara els qui, a causa de la solitud o de la por, estan submergits en una crisi profunda i viuen angoixats. Molts exclamen: Déu meu, quin llarg i difícil divendres sant!

Les paraules del Papa ens recorden, però, que Crist ha vençut la mort. Després del sofriment d'aquest divendres i del silenci del dissabte, esclata la força i la vida del Ressuscitat, també en aquesta Pasqua tan extraordinà-

ria. Enguany, més que mai, el misteri de la Pasqua no es queda en la memòria sinó que s'actualitza i transforma tots els sofriments i els dols d'aquest final d'hivern. Jesús ressuscitat, no en dubtem, farà néixer arreu els signes de la seva vida nova.

No oblidem, tampoc, que el ressuscitat no viu la vida d'abans. No podem sortir d'aquesta pandèmia, de la crisi sanitària, social i econòmica, per tornar a la normalitat i punt. Hem de ressorgir apostant per una vida nova, per una vida més confiada en Déu i més centrada en els altres. La vida ressuscitada no duu mai el vestit de l'individualisme, de l'autoprotecció, la distància i l'aïllament. La Pasqua opera en els cors una transformació justament en el sentit contrari: una vida senzilla, sòbria, lliure, feliç, perquè s'assenta en la relació amorosa amb Déu i amb els altres.

A tots, més que mai: Bona Pasqua!

